

dSilen6

PEP Siset (27/01/2013)

Magnífic concert de Miquel Brunet al teatre Municipal de Muro. Fou ahir capvespre, dins del X Festival de Música Miquel Tortell, que poguérem gaudir de l'espectacle dSilen6, amb les composicions de Miquel Brunet interpretant magistralment al piano i acompanyat de tres músics més, Maria Cardona, veu i guitarra, Eduard Riera, Violí i xeremia, Gabriel Fiol, Violoncel; comptant també amb la col·laboració de l'actor Rafel Ramis.

Sintetitzar en poques línies les sensacions i el caràcter emotiu de l'espectacle resulta realment complicat. Només dir que des del primer instant Brunet sabé tocar la fibra més humana i humanitzant, com és l'emoció. El diàlegs entre el compositor i l'actor feren de fil conductor de les peces, a més d'un clam per la reflexió i alhora la denúncia d'un passat cru, i tenebrós, i de desolació en la nostra història més recent, lligant-lo amb la crítica contundent a la situació de desolació actual; destacant la importància de la República en un intent de progrés en tots el àmbits, i recordant especialment el paper significatiu de les dones en aquell moment històric. També hi foren present els poetes. Que bé!!! conjugar la poesia amb la música, o amb qualsevulla de totes les altres arts, això sí que és d'agrar. Trist el dia en què la humanitat deixi de tenir poetes, potser ja no es podrà dir humanitat.

La qualitat creativa de Miquel Brunet aconseguí desplegar les imatges sonores apropiades per a reflectir la tristesa de tants i tants silencis que en la individualitat i en la col·lectivitat pateix l'ésser humà. És un intent de gratar la consciència, de posar la música al servei de la llibertat i del dret a ser dels pobles i de les persones, de contemplar astorats i amb ràbia el desgavell manipulador i el menyspreu cap a la pròpia cultura, llengua i territori que es pot arribar a imposar; així com la patètica actitud de l'odi a allò que és propi, com és el cas de la llengua. En el moment adequat, en l'instant precís, el violí i el violoncel es conjuntaven a la perfecció amb les tecles del piano creant la sensació extraordinària d'orquestra; vaig aclucar els ulls per a sentir la força viva d'uns passatges brillants. Hi ha moltes formes de trancar els silencis, però la del concert d'ahir, dSilen6, és, indubtablement, de les millors.

Fer una crònica llarga al Facebook sobre un acte cultural té el perill de no ser gaire llegida, però crec que en els moments en què estam, és una urgència extrema, i diria jo que un deure ineludible, fer d'altaveu dels actes culturals de qualitat, que sovint passen desapercebuts, i que no gaudeixen de molt de públic. Me deix moltes coses a dir, l'espai és el que és, però recoman des d'aquí l'espectacle dSilen6, i/o el disc que és a la venda. I sobretot, destacar l'excel·lència de Miquel Brunet com a músic i compositor, qualitat que creix encara més en la seva humanitat.